

ΑΡΧΑΙΟΚΑΠΗΛΙΚΑ

Βεβαίως διερχόμεθα χαλεπούς καιρούς, ἀφοῦ δὲν πκρέ-
χεται ἡμέρα κατὰ τὴν ὁποίαν νὰ μὴ ἀκούσωμεν μίαν αὐ-
τοκτονίαν, ἢ μίαν δολοφονίαν, ἢ μίαν ἀναίρεσιν καὶ πολ-
λὰς κλοπὰς. Ἀλλὰ τοὺς δυσχερεστέρους ὁμολογουμένως
καιρούς διέρχονται οἱ ἀρχαιοκάπηλοι, οἵτινες μετὰ τὰς
νέας ἐν Παρισίοις ἀνακαλύψεις τοῦ ὑποπροξένου κ. Μα-
νωλοπούλου καὶ τὰς ἀρξαμένας αὐτοκτονίας φαίνεται,
ὅτι πολὺ ἀκριβῶς πληρώνουσι καὶ θὰ πληρώσωσι τὸ αἰσχρὸν
ἐπάγγελμά των.

Εἰμεθα περίεργοι νὰ ἴδωμεν πῶς θὰ ἐνεργήσωσιν οἱ ἀρ-
μόδιοι ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ καὶ ἐὰν ὁ τρόπος τῆς
ἐνεργείας των θὰ εἴνε τοιοῦτος, ὥστε νὰ ἐξολοθρεύσῃ τὰ
κοινωνικὰ ταῦτα μικρόβια. Ἐὰν ἡ ἐξουσία δὲ ἐνεργήσῃ
καταλλήλως, ὡς εὐχηθῶμεν, ὅπως ὅλοι καταστῶσι φι-
λότιμοι μέχρι τοῦ σημείου . . . τῆς αὐτοκτονίας.

Καὶ ἀφοῦ πρόκειται περὶ ἀρχαιοτήτων δὲν κρίνομεν
ἀσκοπον ν' ἀναγράψωμεν καὶ ἡμεῖς, ὅτι ὁ κ. Πρωθυπουρ-
γὸς ἐδώρησεν εἰς τὸ Ἀρχαιολογικὸν Μουσεῖον χαλκοῦν
ἀγαλμάτιον παριστῶν τὸν Ἑρμῆν. Κατὰ τοὺς ἀντιπολι-
τευομένους ἡ δωρεὰ αὕτη ἦτο ἀκουσία, καθ' ὅσον ὁ κ.
Μάνεσης ἦτο ἔτοιμος νὰ ἐνεργήσῃ κατάσχεσιν καὶ ἐν τοι-
αύτῃ περιπτώσει ὁ κ. Πρωθυπουργὸς θὰ καθίαιτατο ἔρ-
μαιοι τῆς φιλίας τοῦ ἀνωνύμου, ὅστις τοῦ τῷ ἐδώρησε.

Μεταξὺ τῶν πωληθέντων ἀρχαίων ἐν Παρισίοις ἀνα-
γράφεται καὶ ἓν Ραϊμῶν. Περικλήθημεν νὰ δηλώσωμεν
εἰς τοὺς ἀντιπολιτευομένους, ὅτι τοῦτο δὲν σημαίνει, ὅτι
ἀνήκει εἰς τὸν κ. Ροῖδην, διότι ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει θὰ
ἐγράφετο . . . ροῖδειον.

Οἱ ἀρχαῖοι Ἕλληνες μετέδωκαν εἰς τὴν Δύσιν τὰ φῶτά
των· οἱ νεώτεροι μεταδίδουν τὰς φωτογραφίας των!

Οὔτε ὁ Παῦλος οὔτε ἄλλος τις Ἀπόστολος εἶνε ὁ αἴ-
τιος τῆς εἰσκαγωγῆς καὶ τῆς ἐπικρατήσεως τῆς Χριστια-
νικῆς θρησκείας ἐν Ἑλλάδι. Ἐχω τὴν βεβαιότητα, ὅτι
ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἔγειναν Χριστιανοὶ μόνον καὶ μόνον διὰ
νὰ πωλήσωσι τοὺς ἀχρήστους θεοὺς των.

Κοινὴ ἀπαίτησις εἶνε ν' ἀμείψῃ ἡ Κυβέρνησις τὸν δρα-
στήριον καὶ εὐφυέστατον ἐν Παρισίοις ὑποπρόξενον τῆς
Ἑλλάδος κ. Μανωλόπουλον ἀπονέμουσα εἰς αὐτὸν τὸ πα-
ράσημον. Ἡ γνώμη μου εἶνε νὰ μὴ τοῦ ἀπονεμηθῇ διὰ
νὰ εἴνε πάντοτε ὁρατὴ ἡ διαφορὰ ἢ ὑπάρχουσα μεταξὺ
τοῦ ἀξιολόγου αὐτοῦ ὑπαλλήλου καὶ τοῦ κ. Μανσόλα.

Τώρα ἐννοῶ διατί ὁ κ. Σλήμαν μετὰ τῆς ἐπιμόνου
σκληρότητος ἀφίνει γυμνὰ τ' ἀγάλματά του ἐπὶ τῶν ἀε-
τωμάτων τῶν διαφόρων ἐν τῇ πόλει μας οἰκιῶν του· διὰ
νὰ ἡμπορῇ νὰ λέγῃ κάθε Ἀπόλλων ἢ Ἑρμῆς. Ἀπ' ὅ,τι
φορῶ, κλέπτῃ δὲν φοβοῦμαι.

ΜΑΧΑΪΡΙ ΚΑΙ ΠΙΣΤΟΛΙ

(Ὕμνος κομμικοτραγικός)

Ἀπὸ τοῦ Κάιν τὸν καιρὸν ἡ γῆ καλὰ σὲ ξέρει,
Βουθὸ κ' αἱματοπότιστο κι' ἀχόρταγο μαχαῖρι!

Ὅταν ἡ γῆ προώδευσεν, κι' ὄλα μαζί της κι' ἔλλοι,
Ὁ Σατανᾶς σοῦ γέννησεν ἀδέσφι, τὸ πιστόλι!

Ἔτσι ἀπὸ τότε ἀξιο καὶ ξακουσμένο ταῖρι,
θαύματα κάνετε 'εἰς τὴ γῆ, πιστόλι καὶ μαχαῖρι!

«Στήτω ὁ ἥλιος!» ὁ Ναυῆ ἐφώναξε μὲν ἄμερα,
Κ' ἐστάθη ὁ ἥλιος δυὸ στιγμαῖς 'εἰς τὸν γαλανὸν αἰθέρα!

Ἐσὺ φωνάζεις 'εἰς τὴν ζωὴν ἀγριεμέτρα στάσου!
Κι' αὐτὴ γιὰ πάντα στέκεται μὲ θυμὸν, μὲ μὲν χτυπιὰ σου!

Πάντοτε, ἄμερα καὶ νυχτερὰ, καθημερινὴ καὶ σχολῆ,
Ἀκοίμητα δουλεύετε, μαχαῖρι καὶ πιστόλι!

Ὅταν ὁ Λάρος λησμονῇ κι' ἀργῇ νὰ ῥθῇ ἐδῶ κάτου,
Ἔσεῖς ἀναλαμβάνετε καὶ τὰ καθήκοντά του!

Ὅλο τὸ συγκρίζετε τῆς γῆς τὸ περιβόλι,
Κλαδεύοντας, παστρεύοντας, μαχαῖρι καὶ πιστόλι!

Κι' ἀπὸ τὸ Νότο, ἀπ' τὸ Βορρεῖα σᾶς φέρνει εὐθὺς τ' ἀγέρι
'εἰς τὴ Δύσι 'εἰς τὴν Ἀνατολή, πιστόλι καὶ μαχαῖρι!

Ὅμοια σᾶς δίνοντε δουλειὰ τῆς γῆς οἱ δύο πόλοι
Καὶ πάντα βρίσκεσθε παντοῦ, μαχαῖρι καὶ πιστόλι!

Μὰ σᾶς ἀρέσει περὶ πολὺ ἀπὸ τὰ ξένα μέρη
Ἡ κλασικὴ μας ἡ πατρίς, πιστόλι καὶ μαχαῖρι!

Κ' ἐφέτος θὰ περάσετε, θαρρῶ, τὸ καλοκαῖρι,
Εἰς τὴν κλειτὴν πρωτεύουσαν, πιστόλι καὶ μαχαῖρι!

Σὰν γᾶσθε ἀρχαιοκάπηλοι, μαχαῖρι καὶ πιστόλι,
θαύματα, βλέπω, κάνετε 'εἰς τῶν Ἀθηῶν τὴν πόλι!

Ἐμπρός! βροντᾶτε, ἀστράφτετε, σὲ κάθε ἀνθρώπου χέρι,
Κάνετε Δία τὸ Ρωμῆ, πιστόλι καὶ μαχαῖρι!

Ἀπ' οὗ τὸ θέλει ἡ μοῖρά μας κοτὰ 'εἰς τὴν ἄλλη χάρι
Καὶ τὸ δικό σας γάχουμε τ' ἀχόρταγο ζευγάρι!

Ἐπίστρεψε καλοὺς κακοὺς μαχαῖρι καὶ πιστόλι,
Καὶ κάμε νὰ μᾶς πάρουνε περὶ γρήγορα οἱ διαβόλοι!

Ἡρώδης ὁ Ἀττιεύς

Χώρα Μυριάμωχ